

СТВАРАМО ЗАЈЕДНО!

НОВИНЕ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

„ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ“ ИЗ ВРАНОВА > БРОЈ 2 > ЈУН 2017.

И ДАЉЕ СТВАРАМО ЗАЈЕДНО!

Драги наши читаоци и читатељке,
ево нас поново!

У протеклих месец дана били смо
вредни, у сваком погледу. Писали смо,
сликали, певали, свирали, глумили,
трчали за лоптом, путовали, а богами и
учили.

Прославили смо Дан школе,
обрадовавши и увеселивши родитеље и
радознале мештане својим достигнућима
и вештинама.

Наши осмаци су раније завршили
са наставом како би се што боље
припремили за полагање завршног
испита.

Наставили смо са сређивањем
школског дворишта. Поставили смо
заштитну мрежу између кошаркашког
терена и улице, па сада несташна лопта
неће моћи да мами наше кошаркаше и
кошаркашице на улицу, пред аутомобиле
и моторе.

Поред фудбалског терена
исцртали смо поље за „Не љути се
човече!“ у реалној величини.

Неуморни помоћни радници
свакодневно уређују зелене површине у
школском дворишту.

Све то, али и све оно што овде
није набројано, јер би списак био
подугачак, помогло нам је да успешно
приведемо још једну школску годину
крају.

Када се сведу рачуни, можемо да
кажемо да је била успешна, али и да
обећамо да ће следећа бити још
успешнија.

А све то било је и биће могуће
зато што смо одлично савладали ону
важну лекцију из неисцрпне књиге
живота која нас учи да човек не може
сам. Ни да живи, ни да ствара оно што је
лепо и трајно.

Зато вам предајемо на читање и
уживање други број школских новина
„Стварамо заједно“ и позивамо вас да
поделите са нама своје утиске, запажања
и предлоге.

ЧИТАЈТЕ НАС И СТВАРАЈТЕ СА
НАМА!

МОЈЕ СЕЛО

У прошлом броју објавили смо више занимљивих текстова у оквиру рубрике „Моје село“. У њима сте имали прилику да научите много тога новог о Вранову, али и да се подсетите онога што сте већ знали. У овом броју представљамо вам два предивна књижевна одломка из пера врхунских мајстора писане речи, Виктора Игоа и Борисава Станковића. Претурила су ова два великана много тога преко својих леђа и видели света, али никада нису заборавили свој родни крај и дане младости. Нешто од те чежње да се још једном осети драж свежине и првих искустава, мирис родних ливада и амбијент познатих улица, нашло се и у наредним редовима...

Гледам живу, тесну улицу, ограђену високим зидовима, с великим капијама и разгранатим дрвећем, које се пружа, те је кити зеленилом. Слушам вику другова, где ме зову да идемо на реку и сечемо зелене врбе. Видим мајку како погурена иде по башти и бере разне траве, па све то са ускршњим јајетом и сребрном парицом меће у чунак воде под покор ружа.

Сутра је Ђурђевдан!

Вече. На небу сија месец, а ја седим на прагу и пратим његово јурење преко облака. Просула се она слатка, пуна чежње, месечева светлост, те све обасјала и бавила мекотом и сном. Дрвеће, сенке, шуштање лишћа, цврчање попаца, све то клизи, бруји и обузима душу, а она дрхти и стрепи. Хтела би да полети, али не зна куда. Да бројим звезде? Да певам? ... С улице се чују гласи и бат корака. Понеко запева, глас му се простре, разастре на све стране и полако, дршћући, утоне у ову слатку, летњу, тиху, вечерњу тишину! ...

У рану зору буди ме мати. Онако санан и раздраган јутарњом свежином, идем у башту. Ту, међу цвећем, испод ружа, стоји вода, а по њој плива црвено јаје, здравац,

дрен и друге лековите траве. Свlachим се и купам. Пуцњи и весели гласи проламају јутро. Околина, а нарочито речна, јечи од пуцња пушака и усклика. Тамо, у реци, сваки се купа. Јер ко се тада - на Ђурђевдан, ујутру, пре сунчева изласка - окупа, биће целе године здрав к'о дрен, чије лишће, тада набацано, плива на води...

Борисав Станковић
из приповетке „Ђурђевдан“

Докле год се човек креће по свом родном крају, уображава да су улице равнодушне, да ти прозори, кровови и врата нису ни за шта, да су му ти зидови туђи, да дрвеће ту стоји тек онако, да су куће у које не улази излишне, да је калдрма по којој гази обично камење. Касније, кад више није ту, примети да су му те улице драге, да му недостају они кровови, прозори и врата, да су му они зидови потребни, да му је оно дрвеће драго, да је у оне куће, у које никад није улазио, сваки дан улазио, и да је своју утробу, крв и срце оставио на оној калдрми.

Виктор Иго
из романа „Јадници“

Владимир Аранђеловић
наставник српског језика

ДОГАЂАЈИ И ДОСТИГНУЋА

Ове школске године приредили смо или посетили бројне догађаје, обележили смо неке важне датуме и годишњице, угостили на десетине предавача, уметника и забављача, учествовали на разноврсним такмичењима, смотрема и акцијама... У прошлом броју представили смо вам у слици и речи значајан део наших активности. Како смо и у међувремену били вредни, одлучили смо да вас у овом броју на исти начин обавестимо о томе. Уживајте!

ДАН ШКОЛЕ

У нашој школи је 24. маја обележен Дан школе свечаном приредбом, а културно-уметнички програм био је посвећен Доситеју Обрадовићу.

На свечаности су истакнути и успеси које су ученици наше школе остварили на такмичењима из различитих наставних предмета.

Школска библиотека, желећи да достојно обележи Дан школе, повезала је чланове библиотечке секције, ученике одељења VI₁ и ученике нижих разреда на заједничком раду - изложби за прославу Дана школе.

Чланови библиотечке секције и ученици одељења VI₁ писали су о Доситејевом животу, његовим сусретима са историјским личностима, боравку у иностранству и раду у домовини и припремали слике о животу и раду Доситејевом. Ученици нижих разреда бавили су се илустровањем Доситејевих басни.

Материјал је повезан у једну целину, израђени су панои и изложени у ходнику школе.

*Драгослава Маринковић
библиотекар школе*

СПОРТСКЕ ИГРЕ

Наставник Југослав Луковић (горњи ред, лево), наши фудбалери (горњи и доњи ред, зелени и бели дресови)

Учитељице Сандра Влатковић и Ана Васиљевић и наши најмлађи такмичари

У склопу прославе Дана школе одржане су спортске игре.

Наши ученици из виших разреда надметали су се у фудбалу против ученика из других школа. Такмичење је водио наставник физичког васпитања Југослав Луковић.

Ученици нижих разреда учествовали су у „Играма без граница“ које су организовале учитељице Сандра Влатковић и Ана Васиљевић.

Ана Васиљевић
учитељица

ОСТАЛЕ СПОРТСКЕ АКТИВНОСТИ

Анастасија Марковић, једна од награђених учесника кроса (2.место)

На стадиону фудбалског клуба „Пролетер“ 12.5.2017. одржан је „Крос РТС-а“. Тркали су се дечаци и девојчице свих разреда, а најбољи су добили дипломе.

Наши ђаци пред такмичење са својим тренером

Ученици нижих разреда учествовали 20.5.2017. у оквиру „Спортика“ на такмичењу под називом „Игре су закон“.

*Ана Васиљевић
учитељица*

ПОЗОРИШТЕ У ШКОЛИ

Едукативни студио глуме „Позориште на Славији“ из Смедерева започео је успешну сарадњу са нашом школом. Као резултат те сарадње од 11.3.2017. године у оквиру школе почела је са радом и школа глуме.

Едукативни студио глуме су похађали предшколци, ученици првог, другог, трећег, петог и седмог разреда, тако да је у групи било 27 ученика. Током три месеца деца су учила основне елементе глуме, игру, песму, плес.

Детаљ са перформанса на сцени Дома културе

Дана 11.6.2017. године школица глуме имала је свој перформанс у Дому културе у Вранову. Деца су са одушевљењем показала своја знања и умећа, а све то пратио је велики аплауз.

Најмлађи полазници школе глуме

Едукативни студио је изразио велику захвалност за ukazano поверење и успешну сарадњу директорки школе, учитељима, члановима Месне заједнице, целокупном колективу школе и родитељима.

Деца су након наступа добила пригодне дипломе за завршен први степен школе глуме. Сви су уживали у лепој и веселој вечери.

Већ при својим првим глумачким корацима полазници школе показали су завидно умеће...

...и одушевили публику својом посвећеношћу

За следећу школску 2017/2018. годину „Позориште на Славији“ најавило је оснивање „Школског позоришта“, тако да се надамо успешној сарадњи од јесени.

Детаљ из представе „Зелена земља“

У оквиру те сарадње „Позориште на Славији“ је гостовало 20.5.2017. године са представом „Зелена земља“. Деца су била одушевљена и наградила глумце громким аплаузом!

Наташа Голубовић
учитељица

КВИЗ ЗНАЊА

Учесници квиза са домаћинима из Лугавчине

Ученици другог, трећег и четвртог разреда учествовали су у квизу знања који је приређен у Лугавчини.

Ученике је водила учитељица Невена Глигоријевић.

Наши најмлађи школарци показали су солидно знање.

Ана Васиљевић
учитељица

ПРИЧАМ ТИ ПРИЧУ

Као и у прошлом броју, и у овом вам доносимо најлепше прозне радове наших ученика и ученица.

ЗАШТО ВОЛИМ ЈУН?

Волим јун зато што тада долази моје омиљено годишње доба, лето.

Тада почиње распуст, али није само због распуста. Тада имамо више тренинга и утакмица. Имамо више времена за игру и идемо на рекреативну наставу. А на рекреативној настави славио Акијев рођендан. У јуну учитељица закључује оцене.

У природи цвеће расте, помало пада киша и веома је сунчано.

Илија Маринковић III₁

ЗАШТО ВОЛИМ ЈУН?

Напокон је дошао јун, мој омиљени месец.

Волим јун зато што креће лето и летњи распуст. Такође, зато што креће сезона купања. У јуну је и рођендан мог тате, а и сеоска слава. Дани су све дужи и дужи и имамо више времена за игру. Највише волим да идем на море у јуну, јер је тада најмања гужва.

Због свих ових ствари јун је мој омиљени месец.

Лана Миленковић III₁

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

Први дан у школи... Ђак првак. Сећам се како ми је срце убрзано куцало као да је хтелo само да ми искочи из груди и побегне - али није. Ноге су ми биле тешке и мирно су стајале чекајући прозивку моје учитељице. Учитељице Зорице.

Стајала је тамо, високо, пред улазним вратима, неколико степеница од нас. Бујне, плаве косе, дубоких, тамних очију, са осмехом на лицу, прозивала је своје ђаке прваке. И тако смо почели.

Бринула је о нама, усмеравала нас како да се понашамо, како лакше да учимо, да будемо добра деца и, касније, добри људи. Умела је и да се изнервира и наљути на нас... Тада бисмо сви били тихи, толико да би се и најмањи шум чуо у учионици. Али то би кратко трајало, јер би учитељица направила неку шалу на тај рачун, сви бисмо се насмејали и опет би атмосфера у учионици била пријатна.

Знамо да јој нисмо прва генерација и да је много ученика прошло, али она ће нама увек бити наша најбоља и најдража учитељица, дубоко урезана у нашим срцима.

Хвала! Хвала Вам учитељице што сте нас усмеравали, што сте увек били уз нас, и када нам је било добро и када нам је било лоше. Хвала Вам на пренесеном знању, на свим вредним саветима који ће нам помоћи у даљем школовању, али и у животу. Много ћете нам недостајати, али знајте да у нашем животу и нашим срцима заузimate посебно место које ће заувек бити оковано љубављу и поштовањем.

Илија Костић IV₁

ОВО ЈЕ СРБИЈА

Људи ме често питају зашто сам тако добар, поштен и културан? А ја им одговарам: „Зато што поштујем и волим земљу у којој сам рођен, Србију.“

Србија је препознатљива по Николи Тесли и Михајлу Пупину. Ова два проналазача су својим изумима прославили српски род. Јован Цвијић, Михајло Петровић Алас, Милутин Миланковић и многи други научници су доказали да су памет и интелигенција најснажније оружје.

Српска историја је богата многим храбрим људима који су је предводили у важним и тешким биткама. У прошлости су српски војници, док су се одмарали од вођења битака, највише волели да спавају и сањају о свом претходном животу. Један војник што је преживео Солунски фронт причао ми је шта је сањао док је спавао на хладној и влажној земљи.

„Сањао сам да спавам на чистој постељи, да се покривам прекривачем што га је извезла моја мајка. Сањао сам да ми је глава

наслоњена на јастук пуњен шашом од кукуруза. Сањао сам да се умивам хладном изворском водом, да једем врућу погачу коју је моја бака са љубављу умесила.“

Само они војници који су изабрани од Бога су преживели и нешто од овога им се обистинило.

После Првог и Другог српског устанка, Церске и Колубарске битке, Кајмакчалана и Солунског фронта, данашња српска војска је поносна што је после дугог времена опет несаломиви штит своје земље.

Језик ове храбре земље је српски. Овим језиком су договорани многи контранапади и смишљана тактика за одбрану од непријатеља. Доситеј Обрадовић, Вук Стефановић Караџић, Сава Мркаљ и други реформатори су уложили огроман труд и много радили да обогате српски језик и учине га лепшим.

Србија је дом многим живим бићима и нетакнутој природи. Србију обасјава пет националних паркова који нас подсећају на живот какав је био пре неколико хиљада година. У овим парковима влада неумољиви ланац исхране.

Али све то не би постојало да нема природе. Једино она никоме не полаже рачуне.

Реке као што су Дунав, Тиса, Сава, Дрина, Јужна, Западна и Велика Морава носе све пред собом и не планирају да се зауставе. У овим водама влада највећа риба Србије, а то је сом. Ова неман може да нарасте преко сто килограма, али такви примерци су и најређи.

Шар-планина, Дурмитор и Проклетије су планине које чувају своја ледничка језера, која су толико прозирна, бистра и чиста да су названа „горске очи“.

Будимо људи, немојмо заборавити кроз какве су муке пролазили наши преци да би Србија и даље живела и да би поседовала све ово што поседује.

Волим своју отаџбину и због тога ћу увек певати:

„Ој, Србијо, мила мати,
увек ћу те тако звати.
Мила земљо, мили доме,
на срцу је слатко твоме!“

Вељко Живановић VIII₁

НЕБО МОЈИХ МИСЛИ

Прошлог пута смо уживали у поезији разиграног цвећа. Било је и стихова прожетих дубоком замишљеношћу пред изазовима живота. И у овом броју поклањамо вам два бисера наших најмлађих песника!

ЗУМБУЛ

Скривен у трави,
зумбул се плави.
У јутарњој роси,
он пркоси.

На зумбул плави,
слете и пчела,
јер његовом мирису
није одолела.

*Димитрије
Будимировић, III₂*

Анђелија Милојковић VI₁

ИМА СРЕЋЕ

Има среће.
Свуда наоколо
срећа вреба.

Мама, тата,
Брат, сестра -
највећа то је
срећа.

Баба, деда -
има их свако.
Уз тебе су
јако.

Другови,
другарице,
помажу ти,
бодре те.

Понекад
и симпатију
за срећу
сматрају.

За срећу
довољно је
двоје.

Има среће -
љубав
то је!

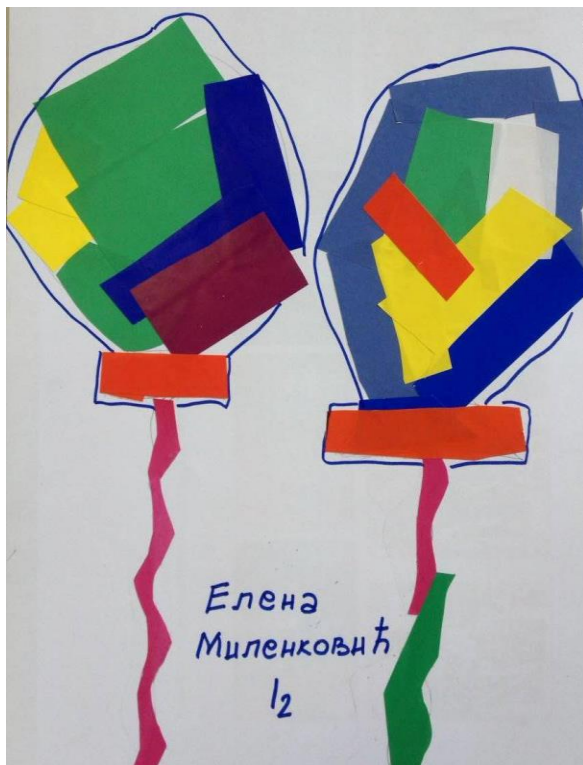
*Анђелија
Милојковић, VI₁*

БАЧКИ АТЕЉЕ

Од овог броја уводимо нову рубрику у којој ће бити изложени најлепши и најнадахнутији ликовни радови. Како кажу, слика понекад говори више од хиљаду речи. Зато, гледајте и „ослушкујте“ поруке наших младих сликара!

Ученици другог разреда (удруженим снагама)

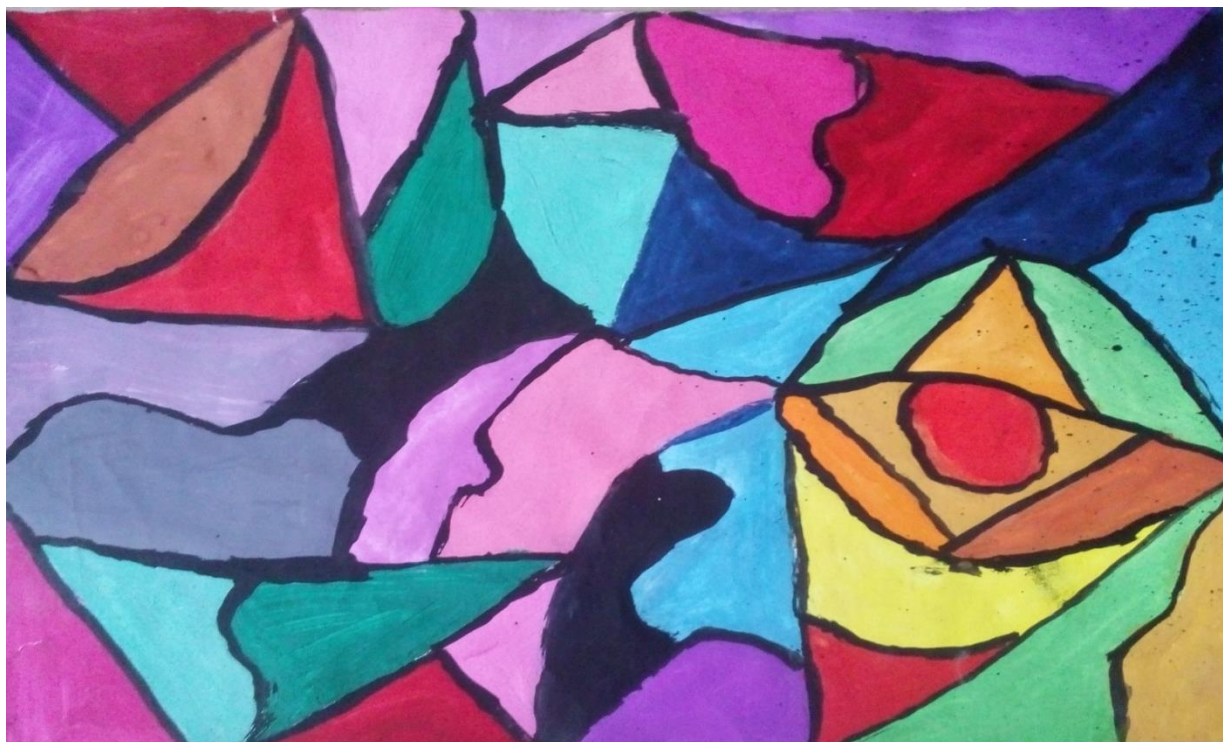
Филип Тодоровић VII₂

Невена Маринковић VI₂

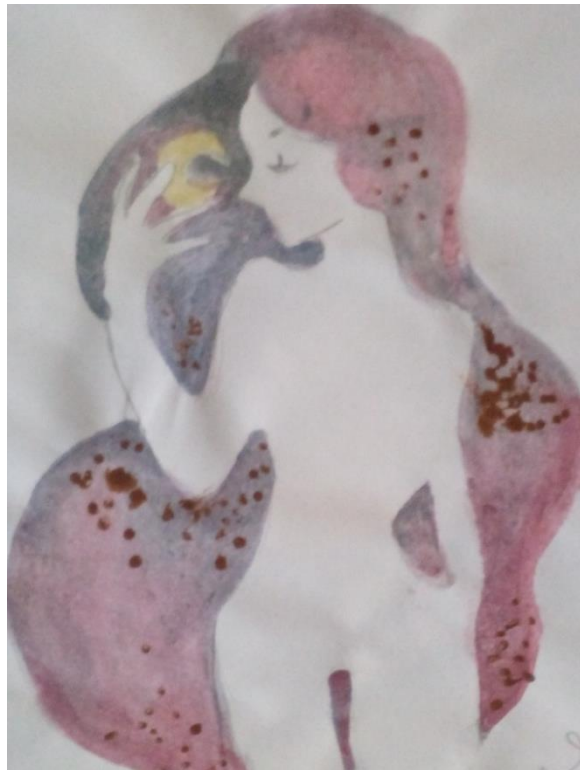
Татјана Денчић V₁

Теодора Пантић V₁

Татјана Денчић V₁

Невена Маринковић VI₂

Радове изабрали: Зорка Матејић, учитељица
Драган Томић, наставник ликовне културе

ДОСИТЕЈЕВА РИЗНИЦА МУДРОСТИ

Будала је ко
хоће да зна шта
се у свачијем
лончићу кува.

Само је добар човек
срећан.

Зла је птица
која своје
гнездо скрнави.

Нема горих људи
од оних који се
противе
образовању и
просвећењу
народа. Такви,
да могу, и сунце
би угасили.

Судимо, дакле,
себе, и не
бивајмо тако
готови и брзи
друге осуђивати.

Они који немају у глави врло често мисле
да су мудрији него други.

Тешко је када
неправедни и несавесни
заповедају, а поштени и
добри су принуђени да
се повинују.

Одабрао: Владимир Аранђеловић
наставник српског језика

😊 ОД 😊 ПЕХА 😊 ДО 😊 СМЕХА 😊

Питао наставник
српског језика ко је
саставио глагољицу.
На то ће Лазар
самоуверено: „Како ко,
па ГЛАГОЛИЈЕ!“

Наставник биологије
пропитивао је за оцјену
градиво о рибама. Пошто је
поспаном Данијелу слабо ишло
одговарање, наставник га
замоли да му наведе једну
врсту рибе. Данијел одговори
као из топа: „ШКРГА!“

Сакупили и
одабрали:

Алекса Ђокић
VI₁

Владимир
Аранђеловић
наставник
српског језика

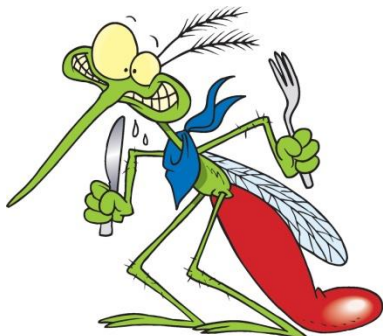
ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ...

Најкраћи рат у историји водио се између Занзибара и Енглеске 1896. године. Занзибар се предао након 38 минута борбе.

Најдубља бушотина нафте налази се у Оклахоми у САД и дубока је 9 169 метара тј. нешто више од 9 километара.

Комарац има 47 зуба.

Сиви соко, најбрже животиње на планети, може да развије брзину до 320 km/h.

Све до 1850. године није било разлике између леве и десне ципеле. Обе су биле потпуно исте.

Постоји више атома у једном зрну песка него што има зрна песка на планети Земљи.

Људско тело садржи довољно угљеника да обезбеди графит за 9000 оловака.

Луј XIV, француски краљ из династије Бурбона, владао је више од 72 године и то се сматра најдужим владарским стажом у Европи.

У Тихи океан могу стати сви континенти заједно.

Када се помноже
111 111 111
и 111 111 111
добије се
12 345 678
987 654 321.

ПОЗДРАВ!

Толико од нас овога пута! Надамо се да вам је било занимљиво и да сте уживали. А сада, идемо на распуст, да се одморимо како бисмо спремно дочекали почетак нове школске године. Септембар је месец нових изазова и нових победа и, наравно, још једног броја ваших и наших школских новина! Зато, само позитивно!

**ОДМАРАЈМО И СТВАРАЈМО
ЗАЈЕДНО!**

**Основна школа
„Доситеј Обрадовић“**

**Михајла Аврамовића 1
11329 Враново**

**Сајт школе:
<http://www.osdositejo.edu.rs>**

**Фејсбук страница:
<https://www.facebook.com/OШ-Доситеј-Обрадовић-Враново-721510307977264>**

**Имејл:
osdositejo@open.telekom.rs
osvranovo@yahoo.com**

**Телефон:
026/732-227
026/732-644**

**Директор школе:
Виолета Станимировић**

Ко ради, тај и греши. У прошлом броју поткрало нам се неколико грешака. Илија Маринковић, који је написао песму „Цвет“, није II₁ већ III₁. Песму „Маслачак“ написала је Емилија Стојановић, а било је погрешно написано Милица. Чланак „Фудбал у Вранову“ писао је Михајло Перић, а не Пантић. И на крају, текст „Зелени појас у Вранову“ редиговала је наставница хемије Јелена Петровић.

МИ СМО СТВАРАЛИ ЗАЈЕДНО!

Главни уредник: наставник српског језика Владимир Аранђеловић
Редакција: учитељице Ана Васиљевић, Наташа Голубовић и Зорка Матејић, библиотекарка Драгослава Маринковић, наставник ликовне културе Драган Томић, наставница српског језика Ивана Стојић и ученици Алекса Ђокић и Анђела Радојевић (VI₁)
Избор илустрација: Владимир Аранђеловић
Дизајн, обрада текста и слике: Владимир Аранђеловић